

ΑΡΧΑΙΑ Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ 431πΧ

Ιστοριογραφία, αφήγηση και δημηγορία,
ρητορεία, λόγος επιδεικτικός - πανηγυρικός

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ 440πΧ

Δράμα, Τραγωδία

Βιβλίο,

Ντοσιεδάκι: φωτοτυπίες, εργασίες, σημειώσεις

Αρχίζουμε από το
δεύτερο μέρος

Θουκυδίδη
δίδαχτήκαμε και πέρσι

Τα εισαγωγικά στοιχεία
σε άλλο βιβλίο

Το βιβλίο μας έχει μια
πολύ καλή μετάφραση

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Β' ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
Γενικής Παιδείας

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
«ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ»

<https://eclass.sch.gr/courses/EL332113/>

η•τάξη

- Ενεργά εργαλεία
- Ανακοινώσεις
- Ασκήσεις
- Έγγραφα 2
- Εργασίες
- Ημερολόγιο
- Μηνύματα
- Συνδέσεις Διαδικτύου
- Ανενεργά εργαλεία
- Διαχείριση μαθήματος

🏠 pantsouka

📁 Χαρτοφυλάκιο / ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Β ΛΥΚΕΙΟΥ

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Β ΛΥΚΕΙΟΥ
Τσουκαλάς Παναγιώτης

🎓

Περιγραφή

Το λεξικό μας από το Γυμνάσιο
Το συντακτικό μας από το Γυμνάσιο
Η γραμματική του Λυκείου
Το συντακτικό του Λυκείου
ΜΑΘΗΜΑΤΑ 2024-2025
Το βιβλίο μας
Το λεξικό Λιντελ Σκοτ online

> Περίγραμμα +

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Ποιος έγραψε το κείμενο αυτό;

Το κείμενο έχει διπλή πατρότητα.

Το συνέθεσε και το εκφώνησε ο Περικλής στο δημόσιο σήμα της Αθήνας το πρώτο έτος του Πελοποννησιακού πολέμου, το 431 πΧ

Την αρχική ομιλία την επεξεργάστηκε ο Θουκυδίδης λίγα χρόνια μετά , την αναδιαμόρφωσε χωρίς να προδίδει το αρχικό της πνεύμα και την συμπεριέλαβε στο έργο του , την Ιστορία του Πελοποννησιακού πολέμου.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Τι είδους κείμενο είναι;

Είναι λόγος ρητορικός,
επιδεικτικός / πανηγυρικός
που ακολουθεί την
παραδοσιακή δομή του
είδους:
προοίμιο, επαινος προγόνων,
έπαινος πολιτείας, έπαινος
νεκρών, λόγος παρηγορητικός
προς τους συγγενείς, λόγος
παραινετικός προς τους
παρισταμένους, επίλογος.

Μέσα στο έργο του
Θουκυδίδη, είναι μια ιδιαίτερη
δημηγορία, διότι:
α] δεν είναι λόγος
συμβουλευτικός αλλά
επιδεικτικός
β] δεν οργανώνεται με τη
μορφή λόγου και αντιλόγου
γ] δεν αποκαλύπτει τα κίνητρα
των πρωταγωνιστών
(στρατηγών , πολιτικών) σε
κρίσιμα σημεία της αφήγησης
των πολεμικών γεγονότων.

Ποιος είναι ο σκοπός του κειμένου;

Ο Περικλής ανέλαβε το έργο να τιμήσει τους νεκρούς του πρώτου έτους του πολέμου. Ήταν και μια καλή ευκαιρία να προβάλει το παράδειγμά τους, να εμπυχώσει τους δοκιμαζόμενους συμπολίτες του, να τους δώσει όραμα παρουσιάζοντας τις αξίες που υπερασπίζονται.

Ο Θουκυδίδης φωτίζει μέσα από αυτή τη δημηγορία τη βαθύτερη ουσία του Πελοποννησιακού πολέμου, τη σύγκρουση δύο κοσμοθεωριών και ίσως και τον λόγο της ήττας της Αθήνας. Βρίσκει την ευκαιρία να καταγράψει κι ένα εγκώμιο της πόλης και του κόσμου που νικήθηκε στον πόλεμο, έμελλε όμως να κυριαρχήσει περισσότερο από τον νικητή. Μια εξιδανικευμένη εικόνα ασφαλώς από τον ίδιο τον άνθρωπο που την διαμόρφωσε σε μεγάλο βαθμό κι ο οποίος έμελλε να πεθάνει λίγα χρόνια μετά.

Για ποιο λόγο διδασκόμαστε το κείμενο αυτό 2450 χρόνια μετά;

Εστιάζουμε στο σημείο που προέβαλε και ο Θουκυδίδης (B37-B40). Μελετάμε τον τρόπο ζωής και το πολίτευμα της Αθήνας (αντιστικτικά με αυτόν της Σπάρτης) που αποτέλεσαν τη μήτρα

Τών πολιτικών αξιών του σύγχρονου κόσμου.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΗΓΟΡΙΑΣ

- 1] ποιες αντιρρήσεις έχει ο Περικλής ως προς τον θεσμό των επιταφίων λόγων γενικά;
- 2] με ποιο σκεπτικό αποφασίζει να εκφωνήσει τον λόγο , παρά τις αντιρρήσεις του;
- 3] στόχος του προλόγου δεν είναι να κατατοπίσει τους ακροατές για το θέμα αλλά να αποσπάσει το ενδιαφέρον και την εύνοια τους. Πώς προσπαθεί να πετύχει αυτόν τον στόχο;

35. «Οι περισσότεροι απ' όσους έχουν μιλήσει ως τώρα απ' αυτό το βήμα επαινούν τον νομοθέτη που συμπλήρωσε τη συνηθισμένη τελετή μ' αυτό τον λόγο, με τη σκέψη ότι είναι ωραίο να εκφωνείται πάνω στον τάφο των νεκρών του πολέμου. Εγώ όμως θα ήμουν της γνώμης πως είναι αρκετό, για άντρες που αποδείχτηκαν γενναίοι με έργα, με έργα να τους αποδίδονται τιμές, σαν κι αυτές που βλέπετε να συνοδεύουν αυτή την ταφή, κι όχι να κρέμεται η αναγνώριση του ηρωισμού πολλών από έναν άντρα, που ο λόγος του μπορεί να είναι ωραίος, μπορεί και κατώτερος. Γιατί είναι δύσκολο να μιλήσει κανείς μ' επιτυχία, εκεί που με κόπο εξασφαλίζεται η εντύπωση ότι λέει την αλήθεια. Κι αυτό, γιατί

Κι αυτό, **γιατί** ο ακροατής που ξέρει καλά τα γεγονότα και τ' ακούει μ' ευνοϊκή διάθεση, ίσως θα σχημάτιζε τη γνώμη ότι τα λεγόμενα είναι κάπως κατώτερα, σε σύγκριση μ' αυτά που και θέλει ν' ακούει και τα ξέρει καλά· όμως, αυτός που δεν τα γνώρισε, θα σχημάτιζε τη γνώμη πως πρόκειται για υπερβολές, επειδή νιώθει φθόνο, αν τυχόν ακούσει κάτι που ξεπερνά τη δική του δύναμη. **Γιατί** μόνο ως εκείνο το σημείο ανέχεται ο άνθρωπος ν' ακούει επαίνους που λέγονται για άλλους, ως εκεί που κι ο καθείς πιστεύει ότι είναι ικανός να κατορθώσει κάτι απ' όσα άκουσε· όμως, για καθετί που ξεπερνά τη δύναμη του, κυριεύεται απ' την πρώτη στιγμή από φθόνο, κι έτσι δεν δίνει πίστη. **Αλλά**, **επειδή** οι παλιότεροι δοκίμασαν στην πράξη το έθιμο κι έκριναν ότι έχει καλώς, έχω κι εγώ την υποχρέωση να συμμορφωθώ με τον νόμο και ν' ανταποκριθώ όσο γίνεται πιο πολύ στην επιθυμία και τις πεποιθήσεις του καθενός σας.

Η ΕΥΝΟΙΑ, η συμπάθεια, η κατανόηση

Βρίσκεται σε δεινή θέση...

Διαφωνεί... έχει το θάρρος της γνώμης του

αλλά θα μιλήσει ... σεβασμός στους νεκρούς και στην παράδοση, δεν είναι απόλυτος, προκλητικός

μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ ἐτέρων
λεγόμενοι,

ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἶηται ἰκανὸς εἶναι
δρᾶσαί τι ῶν ἤκουσεν·

τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες ἤδη καὶ
ἀπιστοῦσιν.

A] Ποιο το εἶδος των μετοχῶν και η θέση των απαρεμφάτων ; B]
εντοπίστε δύο κατηγορούμενα Γ]